

NR 46

zet

Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej

LISTOPAD 2015

Archiwalne numery „**WóTeZetu**”
do pobrania na naszej stronie
internetowej **www.wotezet.pl**

REKLAMA

Niewidzialni.eu

Ogólnopolski Portal Informacyjny
nie tylko dla osób z niepełnosprawnością

Aktualności / Nauka i Medycyna / Praca
Edukacja / Rehabilitacja / Sport ON
Transport bez barier

Niewidzialni FM

Na *dzień dobry*, gdy się zbudzisz
i na *dobranoc* zanim zaśniesz

Grupa **Niewidzialni**
Od 5 lat tworzymy świat bez barier

Drodzy!

Kilka tygodni temu brałem udział w spotkaniu ze studentami socjologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, dotyczącym rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami, zwłaszcza w kontekście wsparcia zawodowego. W pewnym momencie temat rozmowy zszedł na warsztaty terapii zajęciowej i rehabilitację zawodową, prowadzoną w ośrodkach.

Z tym bywa różnie, i tego przed studentami nie ukrywałem. Są przecież warsztaty, w których to właśnie wsparcie zawodowe, w tym doradztwo, treningi pracy, praktyki zawodowe, wizytacje zakładów pracy, itp., należą do codziennej pracy terapeutów i innych specjalistów zatrudnionych w WTZ. Jednak wciąż w wielu miejscach aktywizacja zawodowa jest traktowana jako dodatek do terapii zajęciowej. Dzieje się tak z różnych powodów: braku wykwalifikowanej kadry, presji ze strony rodziców/opiekunów uczestników, niewystarczającej wiedzy na temat form aktywizacji, itd. Rozmawiając ze znajomymi z WTZ, coraz częściej jednak słyszę o dostrzeganiu konieczności wsparcia uczestników WTZ na różnych etapach kariery zawodowej.

Jak to jest u Was, drodzy czytelnicy/czki? Podzielcie się z nami swoimi doświadczeniami, pozytywnymi, ale także tymi mniej fajnymi. Czy faktycznie wina tkwi w systemie? Czy jednak w nas samych?

Czekamy na Wasze głosy, tymczasem przyjemnej lektury listopadowego WóTeZetu!

Marcin Halicki

Redaktor naczelny

MARCIN HALICKI

REDAKTOR NACZELNY

WYDAWCA **Stowarzyszenie Przyjaciół Niewidomych i Słabowidzących**

REDAKCJA **Marcin Halicki**, redaktor naczelny, **Bartosz Szpurek**, zastępca redaktora naczelnego, **Zbigniew Strugała**, korespondent

SKŁAD I PROJEKT **Joanna Kaźmierczak i Mirosław Śmieński**

DRUK **Poligrafia KS**, poligrafiaks@interia.pl, Nakład 2400 egz.

KONTAKT „WóTeZet” **Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej**

ul. Ognik 20B, 60-386 Poznań, tel./fax: 61 868 84 00, e-mail: redakcja@wotezet.pl

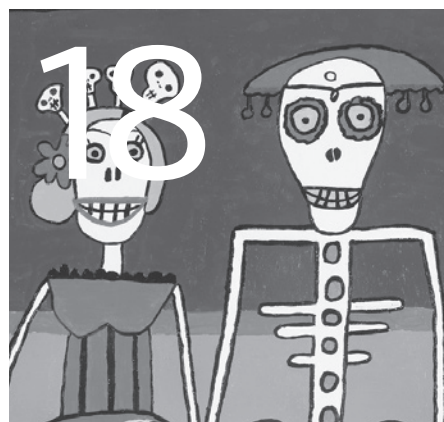
www.wotezet.pl

NA OKŁADCE **Marcin Dąbrowski, Taki człowiek jak ja**, Warsztat Terapii Zajęciowej we Wrocławiu

Projekt „WóTeZet-Ogólnopolski Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej”

jest współfinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

strona 5
„Anioł” triumfuje w Koszalinie!

strona 7
Niepełnosprawni w kosmosie

strona 8
Poznajmy się. WTZ przy Stowarzyszeniu Integracji oraz Aktywizacji Zawodowej i Społecznej Osób Niepełnosprawnych „Emaus” z Krakowa

strona 10
Kolejne muzeum dostępne!

strona 11
Budżet PFRON stabilny!

strona 12
Dogoterapia coraz popularniejsza

strona 13
Konkurs na najlepszy profil/stronę społecznościową WTZ rozstrzygnięty!

strona 14
Sprostowanie

strona 18
Sztuka Osób Niepełnosprawnych – XIII edycja konkursu za nami

strona 20
Niespodzianka od Na Górze

strona 22
Przywykły laski się chwyta

strona 23
Nasza galeria

„Anioł” triumfuje **w Koszalinie!**

Archiwum organizatora

Za nami kolejna edycja Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja”, który odbył się w Koszalinie. Bogaty program, godziny spotkań z filmowcami, twórcami, wybitnymi sportowcami, koncert znakomitej Moniki Kuszyńskiej, ale przede wszystkim filmy. Organizatorzy stanęli na wysokości zadania, a festiwal można uznać za bardzo udany.

Werdykt jury 12. Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja Koszalin 2015”.

Jury w składzie Ryszard Bugajski (przewodniczący), Monika Kuszyńska, Bodo Kox i Mariusz Trzeciakiewicz po obejrzeniu 36. filmów konkursowych przyznało następujące nagrody:

Archiwum organizatora

Mamy nadzieję, że za rok zobaczymy się w Koszalinie, na, wcale nie pechowej, XIII edycji imprezy.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**Casa Blanca**” w reżyserii **Agnieszki Maciuszek** (Polska)

Wyróżnienie w kategorii film amatorski dla filmu „**Ogrodowy straszny rycerz**” w reżyserii **DPS Legnickie Pole**

Motył 2015 za najlepszy film amatorski: „**Nasza rozmowa**” w reżyserii **Mieczysława Krzela**

Motył 2015 za najlepszy film dokumentalny: „**Królowa ciszy**” w reżyserii **Agnieszki Zwiefki** (Polska)

Motył 2015 za najlepszy film fabularny: „**Anioł**” w reżyserii **Amina Dory** (Liban)

Nagroda publiczności: „**To nie koniec drogi**” w reżyserii **Roberta Czyżewicza, Jarosława Frankowskiego** oraz **Sebastiana Korczaka**

Sponsor główny: Energa

Partnerzy festiwalu: Lotto, Ergo Hestia, Galeria Emka

„WóTeZet” jest patronem medialnym Festiwalu.

RED

www.wotezet.pl

Niepełnosprawni w kosmosie...

„Niepełnosprawni w kosmosie”, to nowe przedsięwzięcie Stowarzyszenia Na Górze, które polega na obserwacji nocnego nieba za pomocą teleskopu astronomicznego. W wieczornych spotkaniach uczestniczą przede wszystkim osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności z Chodzieży i Rzadkowa, ale do udziału w obserwacjach zapraszane są też osoby pełnosprawne.

Archiwum Stowarzyszenia

chętni do udziału w nocnych obserwacjach mogą się zgłaszać na adres: s.nagorze@gmail.com

Wojciech Retz, Przewodniczący Stowarzyszenia Na Górze i równocześnie koordynator projektu – *Przedsięwzięcie to, oprócz obserwacji i fotografowania planet, czy mgławic, jest równocześnie pretekstem do zwrócenia uwagi osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności na to, że równie ciekawy jak kosmos, jest ich wewnętrzny świat złożony z marzeń, pasji, planów. Chcemy, aby rozmowy odbywane przy okazji wieczornych obserwacji, spowodowały dowartościowanie, zwiększenie pewności siebie tych osób, nabranie wiary w to, że możliwe jest o wiele więcej niż wydaje się im i ich rodzinom.*

Efekty spotkań, czyli informacje i zdjęcia oraz teledysk-reportaż, który powstanie w trakcie naszych działań, będą publikowane na założonej w trakcie projektu internetowej stronie społecznościowej. Chcemy dzięki temu dotrzeć do szerokiego społeczeństwa i zmieniać stereotypowe wyobrażenia na temat niepełnosprawności. Bo tak, jak można spojrzeć przez teleskop w kosmos, tak samo warto przyjrzeć się uważniej każdemu człowiekowi... Wówczas często okazuje się, że ludzie wsadzeni do szufladki pt. „niepełnosprawność”, potrafią być radośni, pełni pasji, twórczy, aktywni, a także posiadający możliwości dobrego funkcjonowania w wielu dziedzinach życia.

Projekt jest dofinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych będących w 2014 roku w dyspozycji Samorządu Województwa Wielkopolskiego na realizację zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych

RED

www.wotezet.pl

Poznajmy się!

Uczestnicy WTZ Emaus wzięli udział w koncercie Macieja Miecznikowskiego, podczas wycieczki do Łodzi.

Archiwum WTZ

Kolejny warsztat terapii zajęciowej, do którego zaglądamy w naszym cyklu, to WTZ przy Stowarzyszeniu Integracji oraz Aktywizacji Zawodowej i Społecznej Osób Niepełnosprawnych „Emaus” z Krakowa.

Krakowski WTZ został założony 15 marca 1993 roku i jest placówką pobytu dziennego dla osób zameldowanych w Krakowie. WTZ prowadzi kompleksową rehabilitację 35 niepełnosprawnych młodych ludzi z upośledzeniem umysłowym oraz schorzeniami sprzężonymi. Formy terapii zawodowej i społecznej skierowane są do osób ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

Celem pobytu uczestników w placówce jest rehabilitacja zmierzająca do maksymalnie możliwej samodzielności – od samodzielności w czynnościach życia codziennego, poprzez samodzielność społeczną, aż do zatrudnienia.

Warsztaty stawiają w pracy terapeutycznej na przygotowanie uczestników do pełnienia dorosłych ról społecznych i zawodowych, aktywne i świadome uczestnictwo w życiu społecznym oraz naukę radzenia sobie z trudami dnia codziennego. Stwarzają też warunki do indywidualnego rozwoju każdego uczestnika, a jednocześnie kształtowania jego wrażliwości artystycznej, rozwoju zainteresowań. Przygotowują do pracy, pomagają w znalezieniu zatrudnienia, a także stosują zatrudnienie wspomagane.

W Warsztacie uczestnicy z niepełnosprawnościami mogą korzystać z pracowni:

- ogrodniczo-gospodarskiej
- umiejętności społeczno-zawodowych
- rozwoju fizycznego
- manualno-krawieckiej
- plastycznej
- gospodarstwa domowego
- rewalidacji i socjoterapii
- muzykoterapii

Oprócz tego placówka oferuje zajęcia fakultatywne oraz formy dodatkowej aktywności:

Zajęcia fakultatywne

- Indywidualne usprawnianie lecznicze.
- Zajęcia sportowe:
 - klub sportowy Emaus,
 - tenis stołowy,
 - basen.
- Zajęcia komputerowe.
- Pomoc psychologiczno-socjalna.
- Pomoc w znalezieniu zatrudnienia.
- Nauka języka angielskiego.

Formy dodatkowej aktywności:

- organizowanie kiermaszów prac i wytworów uczestników WTZ,
- wycieczki turystyczno-krajoznawcze,
- wyjścia do galerii, muzeów, kina, teatru, na koncerty,
- udział w spotkaniach integracyjnych,
- turnusy rehabilitacyjne.

Wszelkie informacje, aktualności, także galeria zdjęć dostępne są pod adresem internetowym Warsztatu: www.emaus18.pl

RED

Wizyta pona na Sejm VII Kadencji
Łukasza Gibały w siedzibie WTZ

Archiwum WTZ

**Warsztat Terapii Zajęciowej przy Stowarzyszeniu
Integracji oraz Aktywizacji Zawodowej i
Społecznej Osób Niepełnosprawnych „Emaus”
Rondo Mogiłskie 1 (Budynek PKP), 31-516 Kraków
V piętro, pokoje 501-509, tel. 12 393 12 07**

Zapraszamy do zapoznania się z kolejną porcją najnowszych wiadomości, dotyczących spraw osób z niepełnosprawnościami. Przypomnijmy, że partnerem rubryki jest portal www.niewidzialni.eu

Kolejne muzeum **dostępne!**

Internet

Dobra wiadomość dla osób z niepełnosprawnościami – lubiących podróżować: w odrestaurowanej zabytkowej wieży ciśnień w Krasnem powstanie Muzeum Rodu Krasińskich. Decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego projekt otrzyma blisko 800 tys. zł unijnego dofinansowania. Obiekt będzie dostosowany do potrzeb osób z różnymi stopniami niepełnosprawności.

Krasne to dawny majątek rodu Krasińskich. Do naszych czasów zachował się zespół pałacowo-parkowy, a w nim neogotycka wieża ciśnień z drugiej połowy XIX wieku. Na jego terenie znajdują się liczne pamiątki po Krasińskich, które zostaną wykorzystane jako eksponaty w muzeum. Obecnie w wieży ciśnień mieści się Gminny Ośrodek Kultury.

Zabytkowy budynek wymaga gruntownej modernizacji. Prace remontowe obejmą m.in. fundamenty, ściany nośne i działowe, stropy, dach, schody, a także wymianę stolarki okiennej i drzwiowej. Ściany zostaną odgrzybione, instalacja elektryczna wymieniona, a instalacje centralnego ogrzewania oraz wodno-kanalizacyjna wraz z oczyszczalnią ścieków wykonane. Zagospodarowany będzie także teren wokół budynku – zainstalowane lampy, wymienione ogrodzenie i bramy. Obiekt zostanie przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych – powstanie m.in. podjazd dla osób niepełnosprawnych ułatwiający im dojazd do budynku. Zwiększy się także dostępność muzeum dla osób niewidomych, z myślą o nich wszystkie eksponaty opisane zostaną alfabetem Braille'a.

RED

www.wotezet.pl

Budżet PFRON *stabilny*

Prezydent RP Andrzej Duda podpisał ustawę o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych realizuje dwa zasadnicze cele, mianowicie reguluje zagadnienia związane z wystawianiem legitymacji dokumentujących niepełnosprawność lub stopień niepełnosprawności oraz usuwa wątpliwości i uszczelnia system dokonywania obniżenia wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

W ramach pierwszego z ww. obszarów, ustawa normuje w szczególności tryb wydawania legitymacji i okres ich ważności oraz upoważnia ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do zapewnienia produkcji blankietów legitymacji, ich personalizacji i dystrybucji, oraz systemu teleinformatycznego służącego wykonywaniu czynności związanych z wystawianiem legitymacji.

Wykonując drugi z celów, ustawa doprecyzowuje warunki obniżenia wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, tj. obowiązek udokumentowania zakupu fakturą, uregulowanie płatności w terminie oraz udokumentowanie kwoty obniżenia przez nabywcę, jak również wskazuje obowiązki ewidencyjne sprzedającego.

Ponadto ustawa usuwa wątpliwości interpretacyjne pojawiające się na tle obecnego brzmienia niektórych przepisów, zwalnia zakłady opiekuńczo-lecznicze (analogicznie jak domy pomocy społecznej) z wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych oraz wprowadza zakaz egzekucji sądowej i administracyjnej środków zgromadzonych w zakładowym funduszu aktywności.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących legitymacji, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2016 r.

RED

Dogoterapia

coraz popularniejsza

Coraz więcej ośrodków rehabilitacyjnych w Polsce stosuje w ramach prowadzonych zajęć rehabilitacyjnych dogoterapię. Terapia najbardziej efektywna jest w rehabilitacji dzieci, ze względu na „ukrycie” ćwiczeń rehabilitacyjnych w formie zabawy z psem.

Archiwum

Dogoterapia to metoda wzmacniająca efektywność rehabilitacji, w której motywatorem jest odpowiednio wyselekcjonowany i wyszkolony pies, prowadzony przez wykwalifikowanego terapeutę.

W Polsce praktykowane są trzy formy terapii z psem:

- **Spotkanie z psem** – zajęcia z psem, które mają na celu stworzenie pozytywnego kontaktu pomiędzy uczestnikami a psem. W trakcie spontanicznej, radosnej zabawy (ukierunkowanej przez prowadzącego) uczestnicy przyzwyczajają się do kontaktu z psem, głaszczą go, wydają polecenia.
- **Edukacja z psem** – zajęcia mają na celu usprawnienie sfery intelektualnej i poznawczej dziecka. Pies używany jako „pomoc naukowa”, motywuje do nauki i poprzez stworzenie przyjaźniejszych warunków zwiększa możliwości przyswojenia wiedzy.
- **Terapia z psem** – jest to zestaw ćwiczeń ukierunkowanych na konkretny, zaplanowany cel rehabilitacyjny, do których układana jest metodyka w porozumieniu z rehabilitantem lub lekarzem prowadzącym. Charakteryzuje się indywidualnym podejściem do każdego uczestnika, jego możliwości i potrzeb.

Nie ma rasy psów szczególnie nadającej się do terapii. O przydatności decydują zawsze cechy osobnicze oraz umiejętności przewodnika. Pies terapeutyczny to: pies społeczny, przewidywalny i posłuszny.

Terapia z udziałem psa jest stosowana w Polsce od 1987 roku. Zalecana jest pacjentom, u których zdiagnozowano autyzm, ADHD, zespół Downa, lub mózgowie porażenie dziecięce.

RED

Konkurs na najlepszy profil/stronę społecznościową WTZ

rozstrzygnięty!

Facebook

Kilka miesięcy temu ogłosiliśmy konkurs na najlepszy profil społecznościowy, prowadzony przez warsztaty terapii zajęciowej w naszym kraju.

Dziękujemy za wszystkie zgłoszenia. Wynika z nich, że na facebooku jesteście naprawdę aktywni i kreatywni!

Obrady naszego redakcyjnego jury były długotrwałe, jednak po kilku godzinach narady, udało się wybrać zwycięzcę jednogłośnie. **Tytuł fanpage'a roku zdobył Warsztat Terapii Zajęciowej w Chodzieży!**

Zachęcamy do śledzenia strony www.facebook.com/WTZ-Chodzież – naprawdę warto!

Jeszcze raz serdeczne gratulacje.

RED

www.wotezet.pl

Powracamy do tematu Warsztatu Terapii Zajęciowej prowadzonego przez Stowarzyszenie Kulturalne im. Praksedy Lemańskiej. W poprzednim numerze „WóTeZetu” opublikowaliśmy list Państwa Jaśminy i Tomasza Pawłowskich, reprezentujących Stowarzyszenie. Tym razem głos oddajemy Wójtowi Gminy Dopiewo, Panu Adrianowi Napierale.

Sz. P.

Marcin Halicki

Redaktor naczelny

„WóTeZet” Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej

Na podstawie art. 31a ustawy z dnia 26.01.1984r. Prawo prasowe (Dz.U. nr 5, poz. 24 ze zm.), niniejszym wnoszę o sprostowanie niezgodnych z prawdą informacji zawartych materiale prasowym znajdującym się na stronach 12 i 13 opatrzonych tytułem „Kontrowersje” wraz z komentarzem redakcji, opublikowanym we wrześniowym wydaniu Magazynu Ośrodków Terapii Zajęciowej „WóTeZet”.

We wskazanym czasopiśmie opublikowano tekst autorstwa Jaśminy Pawłowskiej i Tomasza Pawłowskiego, gdzie użyto następujących stwierdzeń:

a) „(...) wspólnie z urzędnikiem gminnym wójtem Dopiewa panem Adrianem Napieralą który zmieniając decyzje swojej poprzedniczki przyznającej pomieszczenia dla osób niepełnosprawnych wydał nową decyzję, która miała doprowadzić do utraty pomieszczeń rehabilitacyjnych a tym samym pozbawić pomieszczeń Warsztatu Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej. Była to próba odebrania pomieszczeń do rehabilitacji Stowarzyszeniu Kulturalnemu im. Praksedy Lemańskiej przez nowego Wójta Gminy Dopiewo Adriana Napieralę pomimo 10-letniej umowy zawartej z gminą. Stowarzyszenie odwołało się do Sądu Rejonowego gdzie Postanowieniem z dnia 11 maja 2015 roku sygn. akt IX C 2010/15 Sąd Rejonowy nakazał Gminie Dopiewo oddanie zabranych bezprawnie pomieszczeń Stowarzyszeniu. Wójt Gminy Dopiewo Adrian Napierala złamał prawo nie wykonując Postanowienia Sądu sygn. akt IX C 2010/15, do tego nielegalnie rozwiercił zamki i wymienił je na inne by niepełnosprawni nie mogli korzystać z rehabilitacji. W tej chwili ludzie przychodzą i rehabilitują się leżąc na betonowej posadzce w korytarzu.”

b) „Żyjemy w kraju, gdzie łamie się postanowienia sądowe, gdzie urzędnicy szczebla gminnego wzdrygają ramionami i rozwiercają zamki śmiejąc się z prawa.”

Oświadczam, że są to stwierdzenia niezgodne z prawdą, a dodatkowo naruszają moje dobra osobiste. Zgodnie z prawdą jest tak, że Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wydał jedynie postanowienie w trybie udzielenia zabezpieczenia na czas trwania procesu, dotyczące zwrotu pomieszczeń obiektu w Konarzewie. Postanowienie tego Sądu zostało zaskarżone do Sądu II Instancji – Sądu Okręgowego w Poznaniu. Gmina Dopiewo oczekiwała na rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego, gdyż do tego czasu postanowienie Sądu I instancji jest nieprawomocne. Postanowieniem z dnia 15 września 2015r. Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny – Odwoławczy w sprawie o sygnaturze akt XV Cz 981/15 zmienił zaskarżone postanowienie, tj. postanowienie Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 11 maja 2015r. wydane w sprawie o sygnaturze akt IX C 2010/15, w ten sposób, że wniosek powoda (Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej) o udzielenie zabezpieczenia oddalił.

Dodatkowo nie jest prawdą, że Wójt „wydał nową decyzję, która miała doprowadzić do utraty pomieszczeń rehabilitacyjnych a tym samym pozbawić pomieszczeń Warsztatu Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej” ani nie jest prawdą, że „Sąd Rejonowy nakazał Gminie Dopiewo oddanie zabranych bezprawnie pomieszczeń Stowarzyszeniu”, ani że „Wójt Gminy Dopiewo Adrian Napierała złamał prawo nie wykonując Postanowienia Sądu sygn. akt IX C 2010/15, do tego nielegalnie rozwiercił zamki i wymienił je na inne by niepełnosprawni nie mogli korzystać z rehabilitacji.”

W rzeczywistości Gmina zażądała zwrotu pomieszczeń, które były oddane Stowarzyszeniu na podstawie umowy użyczenia, która jest umową nieodpłatną, nie została tutaj wydana żadna decyzja administracyjna. Działanie Gminy nie było bezprawne, gdyż Gmina działała w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego. Wójt nie złamał prawa, gdyż zgodnie z przepisami zaskarżył postanowienie Sądu I instancji i sprawę wygrał, gdyż Sąd Odwoławczy oddalił wniosek Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej uznając go za niezasadny.

Powyższy materiał odbieram jako osobisty i nieuzasadniony atak na moją osobę. Z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że działalność Stowarzyszenia im. Praksedy Lemańskiej wzbudzała i nadal wzbudza wiele kontrowersji. Nie tylko Gmina Dopiewo postanowiła zakończyć współpracę z tym Stowarzyszeniem. Także Powiat Poznański miał olbrzymie zastrzeżenia do działalności tego Stowarzyszenia, co skutkowało rozwiązaniem umowy o dofinansowanie kosztów działalności bieżącej Warsztatów Terapii Zajęciowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i środków budżetowych Powiatu Poznańskiego, i to ze skutkiem natychmiastowym. Powiat stwierdził liczne nieprawidłowości, przede wszystkim w zakresie wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, nieterminowym rozliczaniu czy też nieprzestrzeganiu przepisów Kodeksu pracy.

Jednocześnie pragnę zapewnić, że los osób niepełnosprawnych nie jest mi obojętny i nie pozwoliłbym, aby poprzez moje działania doznały one uszczerbku. Dlatego muszę podkreślić, że rezygnacja z dalszego udostępniania pomieszczeń Stowarzyszeniu im. Praksedy Lemańskiej nie wywołała żadnego uszczerbku dla osób niepełnosprawnych. Większość podopiecznych tego Stowarzyszenia oraz część kadry pracującej z niepełnosprawnymi, znalazła się pod opieką Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Promyk”. Natomiast bezpardonowe ataki Państwa Jaśminy i Tomasza Pawłowskich odbieram nie jako działania nakierowane na troskę o osoby niepełnosprawne, ale jako zajadłą walkę o własne, partykularne interesy. Jak wiadomo środki publiczne wydawane na osoby niepełnosprawne, w tym na dofinansowanie działalności WTZ, są znaczne i należy współdziałać z takimi osobami, które te środki wydają w sposób należyty i zapewniają dobrą opiekę potrzebującym i właśnie z takimi osobami Gmina i Wójt Gminy Dopiewo zamierzają współdziałać.

W związku z powyższym domagam się opublikowania następującego sprostowania:

Sprostowanie

W materiale prasowym znajdującym się na stronach 12 i 13 opatrzonych tytułem „Kontrowersje” wraz z komentarzem redakcji, opublikowanym we wrześniowym wydaniu Magazynu Ośrodków Terapii Zajęciowej „WóTeZet”, użyto następujących nieprawdziwych stwierdzeń:

a) „(...) wspólnie z urzędnikiem gminnym wójtem Dopiewa panem Adrianem Napierałą który zmieniając decyzje swojej poprzedniczki przyznającej pomieszczenia dla osób niepełnosprawnych wydał nową decyzję, która miała doprowadzić do utraty pomieszczeń rehabilitacyjnych a tym samym pozbawić pomieszczeń Warsztatu Terapii Zajęciowej Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej. Była to próba odebrania pomieszczeń do rehabilitacji Stowarzyszeniu Kulturalnemu im. Praksedy Lemańskiej przez nowego Wójta Gminy Dopiewo Adriana Napierałę pomimo 10-letniej umowy zawartej z gminą. Stowarzyszenie odwołało się do Sądu Rejonowego gdzie Postanowieniem z dnia 11 maja 2015 roku sygn. akt IX C 2010/15 Sąd Rejonowy nakazał Gminie Dopiewo oddanie zabranych bezprawnie pomieszczeń Stowarzyszeniu. Wójt Gminy Dopiewo Adrian Napierała złamał prawo nie wykonując Postanowienia Sądu sygn. akt IX C 2010/15, do tego nielegalnie rozwiercił zamki i wymienił je na inne by niepełnosprawni nie mogli korzystać z rehabilitacji. W tej chwili ludzie przychodzą i rehabilitują się leżąc na betonowej posadzce w korytarzu.”

b) „Żyjemy w kraju, gdzie łamie się postanowienia sądowe, gdzie urzędnicy szczebla gminnego wzdrygają ramionami i rozwiercają zamki śmiejąc się z prawa.”

W rzeczywistości Gmina zażądała zwrotu pomieszczeń, które były oddane Stowarzyszeniu na podstawie umowy użyczenia, która jest umową nieodpłatną, nie została tutaj wydana żadna decyzja administracyjna. Działanie Gminy nie było bezprawne, gdyż Gmina działała w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego. Wójt nie złamał prawa, gdyż zgodnie z przepisami zaskarżył postanowienie Sądu I instancji o udzielenie zabezpieczenia i sprawę wygrał, gdyż Sąd Odwoławczy oddalił wniosek Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej dotyczący zwrotu pomieszczeń, uznając go za niezasadny.

Proszę o niezwłoczne opublikowanie powyższego sprostowania – zgodnie z zapisem art. 32 ustawy Prawo prasowe – w tym samym miejscu, co materiał „KONTROWERSJE”, wydrukowanie go równorzędna czcionką i opatrzenie tytułem „SPROSTOWANIE”.

Dodatkowo proszę o opublikowanie mojego oświadczenia, gdyż wymaga tego rzetelność dziennikarska. Opublikowaliście Państwo bezkrytycznie długi materiał autorstwa Jaśminy i Tomasza Pawłowskich, więc w dobrym tonie byłoby także umieszczenie poniższego oświadczenia Wójta Gminy Dopiewo. W mojej ocenie publikując materiał Państwa Pawłowskich i opatrując go komentarzem, nie działaliście na rzecz osób niepełnosprawnych, gdyż nie zapoznaliście się nawet z kontrowersjami wokół Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej i nie pochyliście się nad poziomem oferowanych przez nich usług. Dla równowagi, pod tekstem sprostowania, proszę opublikować poniższy tekst.

Stwierdzenia Państwa Jaśminy i Tomasza Pawłowskich stanowią ich subiektywne oceny i nieuzasadniony atak na Gminę Dopiewo i jej organy. Z posiadanych informacji wynika, że działalność Stowarzyszenia Kulturalnego im. Praksedy Lemańskiej wzbudzała i nadal wzbudza wiele kontrowersji. Nie tylko Gmina Dopiewo postanowiła zakończyć współpracę z tym Stowarzyszeniem. Także Powiat Poznański miał olbrzymie zastrzeżenia do działalności tego Stowarzyszenia, co skutkowało rozwiązaniem umowy o dofinansowanie kosztów działalności bieżącej Warsztatów Terapii Zajęciowej ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i środków budżetowych Powiatu Poznańskiego, i to ze skutkiem natychmiastowym. Powiat stwierdził liczne nieprawidłowości, przede wszystkim w zakresie wykorzystania dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, nieterminowym rozliczaniu czy też nieprzestrzeganiu przepisów Kodeksu pracy.

Jednocześnie pragnę zapewnić, że los osób niepełnosprawnych nie jest mi obojętny i nie pozwoliłbym, aby poprzez moje działania doznały one uszczerbku. Dlatego muszę podkreślić, że rezygnacja z dalszego udostępniania pomieszczeń Stowarzyszeniu im. Praksedy Lemańskiej nie wywołała żadnego uszczerbku dla osób niepełnosprawnych. Większość podopiecznych tego Stowarzyszenia oraz część kadry pracującej z niepełnosprawnymi, znalazła się pod opieką Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Promyk”, działającego zresztą w tym samym obiekcie w Konarzewie. Natomiast bezpardonowe ataki Państwa Jaśminy i Tomasza Pawłowskich odbieram nie jako działania nakierowane na troskę o osoby niepełnosprawne, ale jako zajadłą walkę o własne, partykularne interesy.

Gmina Dopiewo zawsze obejmowała opieką osoby niepełnosprawne. Nie można jednak odmawiać Gminie prawa do wyboru partnerów, z którymi zamierza realizować projekty nakierowane na pomoc tym osobom. Nadal zamierzamy to robić, tyle że z podmiotami, co do których będziemy przekonani, że faktycznie leży im na sercu los tych osób i nie będzie mowy o cynicznym wykorzystywaniu czyjejkolwiek słabości dla realizacji własnych interesów.

Wójt
P. Wójcik
mgr Adrian Napierała

Sztuka Osób Niepełnosprawnych

– **XIII edycja konkursu za nami**

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

Każdego roku Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych ogłasza konkurs plastyczny wśród uczestników warsztatów terapii zajęciowej oraz środowiskowych domów samopomocy. „Sztuka Osób Niepełnosprawnych” cieszy się dużym zainteresowaniem wśród uczestników ośrodków, ale także wśród koneserów sztuki, niezwiązanych ze środowiskiem osób z niepełnosprawnościami.

Cała nasza redakcja z niecierpliwością oczekiwała na wyniki tegorocznej edycji konkursu, także dlatego, że temat przewodni był szczególnie – „Przyjaźń”. Pierwsze prace laureatów konkursu możecie oglądać w tym numerze WóTeZetu, zapewniamy Was jednak, że na tym nie poprzestaniemy.

Laureatom w szczególności, ale także wszystkim innym, niewyróżnionym przez jury uczestnikom konkursu bardzo gratulujemy!

OGÓLNOPOLSKI KONKURS PLASTYCZNY

Kategoria malarstwo i witraż

I miejsce (nagroda 6 000 zł)

Mariusz Grzemeski, *Gucio*, WTZ przy Wąbrzeskim Stowarzyszeniu Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski w Wąbrzeźnie (woj. kujawsko-pomorskie)

II miejsce (nagroda 5 000 zł)

Mariola Romejko, *Jabłuszko i cytryna*, 5 DPS w Łodzi (woj. łódzkie)

III miejsce (nagroda 4 000 zł)

Przemysław Niburski, *Nasza miłość i przyjaźń*, ŚDS we Włoszczowie (woj. świętokrzyskie)

Wyróżnienia

Jadwiga Nawodzińska, *Połowa dla mnie, połowa dla Ciebie*, WTZ przy Stowarzyszeniu „TRATWA” w Sandomierzu (woj. świętokrzyskie)

Jacek Zdanowski, *W gronie przyjaciół*, WTZ przy PSOUU w Lublinie (woj. lubelskie)

Damian Frankiewicz, *Moi przyjaciele*, ŚDS przy Fundacji „Żyć Godnie” w Kolniku (woj. pomorskie)

Teresa Strojna, *Kocia przyjaźń*, ŚDS w Tomaszkowicach (woj. małopolskie)

Marcin Malinowski, *Przyjaźń do grobowej deski*, WTZ Fundacji „Dom Rodzinnej Rehabilitacji Dzieci z Porażeniem Mózgowym” w Opolu (woj. opolskie)

Adam Ślężona, *Razem*, WTZ „UNIKAT”, przy Stowarzyszeniu Wspierania Działań Twórczych UNIKAT w Katowicach (woj. śląskie)

Kategoria rysunek i grafika

I miejsce (nagroda 6 000 zł)

Iwona Chyrowska, *Szmacianka przytulanka*, Caritas Archidiecezji Katowickiej Ośrodek Św. Faustyna WTZ Tychy (woj. śląskie)

II miejsce (nagroda 5 000 zł)

Iwona Mendrek, *Zwierzęta moi przyjaciele. Ja i moja Kicia*, Dom Pomocy Społecznej im. Św. Kazimierza w Radomiu (woj. mazowieckie)

III miejsce (nagroda 4 000 zł)

Krzysztof Szajko, *Koty*, Dom Pomocy Społecznej w Gdańsku (woj. pomorskie)

Wyróżnienia

Katarzyna Mądrawska, *Razem łatwiej*, WTZ Stowarzyszenie na Rzecz Osób Psychiczenie Chorych i Niepełnosprawnych Intellektualnie „Empatia” w Gębicach (woj. wielkopolskie)

Jacek Szczur, **Tadeusz Miś**, *Portret podwójny*

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Sędziszowie Młp., Środowiskowy Dom Samopomocy, (woj. podkarpackie)

Damian Kania, *Las przyjaciół*, WTZ Fundacji Dom Rodzinnej Rehabilitacji Dzieci z Porażeniem Mózgowym w Opolu (woj. opolskie)

Paweł Biesok, *Nierozłączni*, WTZ przy PDPS „Feniks” w Drogomyślu (woj. śląskie)

OGÓLNOPOLSKI KONKURS PLASTYCZNY

Kategoria tkanina i aplikacja**I miejsce (nagroda 6 000 zł)**

Aneta Adamczyk, *W jednym zaprzęgu*, WTZ przy Parafii Rzymskokatolickiej p.w. Św. Judy Tadeusza w Starachowicach (woj. świętokrzyskie)

II miejsce (nagroda 5 000 zł)

Bożena M., *Książka, przyjaciel na całe życie*, WTZ Instytutu Psychiatrii i Neurologii (woj. mazowieckie)

III miejsce (nagroda 4 000 zł)

Agnieszka Wrona, *Tęczowa przyjaźń*, WTZ przy Stowarzyszeniu „Remedium” w Tymbarku (woj. małopolskie)

Wyróżnienia

Monika Biszkont, *Wierni przyjaciele*, WTZ PSOUU Koło w Świdniku (woj. lubelskie)

Renata Jajko, *Razem nie straszne nam burze*, ŚDS w Gorzycach (woj. podkarpackie)

Ewa Turan, *Oczy przyjaciela*, ŚDS w Marcinkowie (woj. warmińsko-mazurskie)

Jolanta Dąbrowska, *Marzenie Rybaka*, WTZ „8 kroków” w Strzelcach Krajeńskich (woj. lubuskie)

Kategoria rzeźba kameralna i płaskorzeźba**I miejsce (nagroda 6 000 zł)**

Konrad Miazek, *Zaplątani w przyjaźni*

WTZ przy Stowarzyszeniu Na Rzecz Osób Niepełnosprawnych „Razem” w Kolaszkach (woj. łódzkie)

II miejsce (nagroda 5 000 zł)

Grzegorz Gawryła, *Przyjaźń z ptakami*

WTZ im. Brata Alberta w Radwanowicach (woj. małopolskie)

III miejsce (nagroda 4 000 zł)

Łukasz Kwaśny, *Skrzydłaci przyjaciele*

WTZ „Jesteś potrzebny!” przy Bielskim Stowarzyszeniu Artystycznym TEATR GRODZKI Bielsko-Biała (woj. śląskie)

Wyróżnienia

Adam Pycior, *Dwie małe dziewczynki wg Van Goga*

WTZ „mega-Art” przy Polskim Związku Niewidomych Bydgoszcz (woj. kujawsko-pomorskie)

Dariusz Stanek, *Trzej muszkieterowie*, ŚDS w Nowej Wsi (woj. podkarpackie)

Łukasz Bartos, **Grzegorz Jędryka**, **Marcin Kubik**, **Sławomir Kacprzak**, **Paweł Sylwestrzak**, *Abi i ja*,

WTZ przy Spółdzielni Inwalidów „Jutrzenka” w Sochaczewie (woj. mazowieckie)

Władysław Szymczyk, *Prawdziwa przyjaźń*, DPS „Nad Jarem” w Nowym Miszewie (woj. mazowieckie)

Angelika Szneider, *Przyjaźń*, WTZ „UNIKAT”, przy Stowarzyszenie Wspierania Działań Twórczych UNIKAT w Katowicach (woj. śląskie)

RED

NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW OTRZYMANYCH Z PFRON

Niespodzianka od **Na Górze**

W tym numerze WóTeZetu mamy dla czytelników nie lada gratkę – nową płytę Na Górze! Znalazło się na niej sześć rockowych utworów do fragmentów wierszy Jana Twardowskiego. W trzech z nich zaśpiewali również gościnnie: Ania Brachaczek (znana z grup: Pogodno i Biff, a ostatnio współtworząca nowy zespół SIQ), Jorgos Skolias (współpracował między innymi z zespołami: Krzak, Dżem, Osjan, Tie Break), a także młodzi wokaliści-amatorzy z Piły i okolic, zaproszeni przez zespół Na Górze do wspólnej sesji nagraniowej.

Magda Prętka

Nagranie czterech utworów i wydanie płyty Na Górze/Twardowski pt. „Nie ma dwóch światów” jest dofinansowane ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Kultura – Interwencje 2015. Na płycie znajdują się dodatkowo dwa utwory nagrane dzięki wsparciu Samorządu Województwa Wielkopolskiego.

Wojciech Retz, muzyk zespołu Na Górze, autor i koordynator projektu płyty – Jan Twardowski napisał kiedyś wiersz „Do moich uczniów”, który kończy słowami będącymi tytułem naszego projektu... Wspomina w nim swych niepełnosprawnych uczniów robi to NORMALNIE, bez litości, ale też bez egzaltacji. Poprzez opracowanie i nagranie przez zespół rockowy złożony przede wszystkim z osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami utworów do fragmentów jego wierszy, chcemy promować w szerokim, ogólnopolskim społeczeństwie właśnie takie – NORMALNE, otwarte postawy w stosunku do osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

W tym roku obchodzimy 100-lecie urodzin Jana Twardowskiego i jest to dobry pretekst do zrealizowania tego projektu. Charakter twórczości tego księdza-poety nie jest „klerykalny”, nie zamyka się w środowisku kościelnym. Jest ona doceniana przez ludzi o różnych światopoglądach. Wiersze te wyróżnia zaskakujące połączenie wysokiej jakości artystyczno intelektualnej z prostotą obrazowania, dzięki której ważne treści docierają do odbiorcy nawet nie czytanego z poezją... Bardzo często wyrażają też one wrażliwość na relacje społeczne. Dzięki wymienionym cechom, poezja ks. Jana Twardowskiego świetnie nadaje się do pozytywnego „wykorzystania” w celu przekazywania istotnych wartości w naturalny, bezpośredni ale równocześnie niebanalny, bo wyrazisty, żywiołowy, rockowy sposób.

Zdaniem członków zespołu terapia osób z niepełnosprawnościami ma najlepsze rezultaty, jeśli jest prowadzona nie w wymuszony, wykalkulowany, książkowy sposób, lecz w formie wynikającej przede wszystkim z realizacji pasji, zainteresowań poszczególnych osób – wówczas ich rozwój jest naturalny, swobodny (a terapia wówczas pojawia się niejako „przy okazji” i dzięki temu jest „zdrowa”). Tak właśnie pracuje grupa Na Górze.

RED

www.wotzet.pl

Przywykły *laski się chwyta*

Czasami spotkanie jednego człowieka na swojej drodze może bardzo zmienić nasz punkt widzenia.

W dziennikarskiej pracy, lecz nie tylko, zdarza się, że trzeba gdzieś się przemieścić. Potrzeba ruchu wypływa z naszej ludzkiej natury. Siedzący tryb życia, o ile nie wynika z konieczności, jest i będzie trudny do przyjęcia przez nasze ciężkie, rozbiegane czasy. Bezsensem jest jednak pomstowanie na to, co dla nas korzystne, choć my, ludzie często bywamy przewrotni i wybieramy to, czego powinniśmy się wystrzegać.

Podczas jednej z tramwajowych przepraw natknęłam się na kobietę. Z pozoru wyglądała jak stereotypowa blondynka, która raczej pozostaje symbolem tego, co inteligencją nie grzeszy; słowem: kpin i żartów różnego formatu. Przyznać jej było trzeba, że była zadbana ponad standard. Prosiła wylewającą się masę ludzi o pomoc. Miała na ramieniu żółtą opaskę, choć zauważyłam ją dopiero na kolejny rzut oka. Podeszłam. Okazało się, że kobieta od sześciu lat jest osobą niewidomą i potrzebuje pomocy w zejściu do sklepu, ponieważ nie wie, gdzie się znajduje. Faktycznie, galerię w tym miejscu postawiono nie tak dawno temu. Zrobiłam wszystko, o co poprosiła. Ponieważ mówiła bardzo dużo, zdecydowałam się dodatkowo usiąść i jej wystuchać.

Pomijając wiele trudności życiowych, przez które przeszła oraz niezwykle siłę w radzeniu sobie z postępującą utratą wzroku, bardzo ciekawym wydaje się w Polsce przywiązanie do symbolu białej laski, o którym mówiła. W mętnych, jasnobrzązowych oczach widać było pytanie i nieustające zdziwienie: dlaczego nikt nie daje mi wyboru? Nigdy przedtem nie słyszałam o żółtej opasce, jako unijnym symbolu osoby niewidomej, na polskich stronach znalazłam również bardzo niewiele informacji. Cóż – człowiek uczy się całe życie, a dobre praktyki nie przybywają do nas z Zachodu tak chętnie, jak wszystkie inne trendy. Opór instytucji, organizacji oraz urzędów zaskakuje i zastanawia. Czy nie jest tak, że powiązaliśmy niepełnosprawność z pewnymi schematami postępowania i symbolami, przymykając oko na wyjątkowość człowieka? Nie wiem (i obym nie musiała się przekonywać), jak to jest być osobą niewidomą, ale jestem w stanie zrozumieć, że biała laska musi też mieć znaczenie praktyczne. Czy osoba ociemniała, w dodatku w późnym wieku, jest w stanie zrobić z niej taki sam użytek, jak osoba niewidoma od urodzenia? Trudno krytykować człowieka za coś, co wymyka się długo wypracowywanym odruchom. Ziemię niczyją trzeba jakoś skolonizować, zdobyć. Już Wisława Szymborska mawiała: tyle o sobie wiemy, na ile nas sprawdzono...

Żeby nie kończyć zbyt pesymistycznym akcentem, wiele się zmieniło w Polsce na przestrzeni lat w traktowaniu osób z niepełnosprawnością. Powoli, acz skutecznie zwiększa się świadomość, o której można było kiedyś pomarzyć. Jako państwo, nadal puszczamy się w pościg za uciekającym, zachodnim króliczkiem. Z kolei osoby z niepełnosprawnością walczą o przystosowanie świata, choć ten nie zawsze dostosuje się do nich. W którym momencie odwracają się role? Prawdopodobnie w takim, w jakim będzie na to przyzwolenie.

Wszystko jest w nas.

WERONIKA MIKSZA

www.wotzet.pl

Nasza Galeria

To Co Tygrysy Lubią Najbardziej AD 2015 – w Naszej Galerii prezentujemy prace laureatów XIII Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „Sztuka Osób Niepełnosprawnych”.

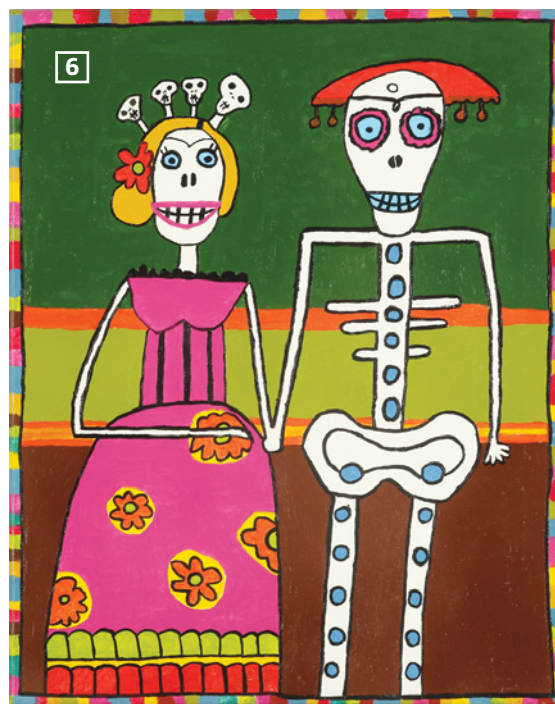
W tym roku motywem przewodnim konkursu była „Przyjaźń”.

O konkursie piszemy szerzej w tym numerze „WóTeZetu”, tutaj natomiast możecie zobaczyć wspaniałe prace, które zdobyły serca jury Konkursu w kategorii „Malarstwo i witraż”. Wasze także?

Dodajmy, że konkurs jest organizowany przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

RED

1. Jacek Zdanowski, *W gronie przyjaciół*, W TZ przy PSOUU w Lublinie
2. Mariusz Błaszczuk, *Stacja Przyjaźń*, W TZ Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Olsztynie
3. Mariusz Grzemski, *Gucio*, W TZ przy Wąbrzeskim Stowarzyszeniu Pomocy Dzieciom Specjalnej Troski w Wąbrzeźnie (I nagroda)
4. Jadwiga Nawodzińska, *Półowa dla mnie, półowa dla Ciebie*, W TZ przy Stowarzyszeniu „TRATWA” w Sandomierzu
5. Mariola Romejko, *Jabłuszko i cytryna*, 5 DPS w Łodzi (II nagroda)
6. Marcin Malinowski, *Przyjaźń do grobowej deski*, W TZ Fundacji „Dom Rodzinnej Rehabilitacji Dzieci z Porażeniem Mózgowym” w Opolu

Z nogą czy bez jesteś the best!

Hasło wymyślone przez uczniów Gimnazjum nr 60 w Poznaniu

Rysował **Andrzej Rysuje**